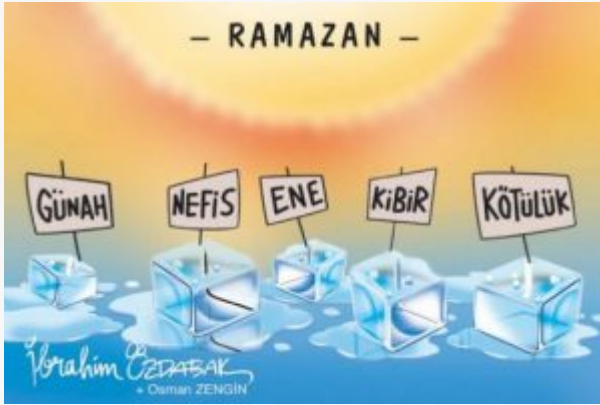
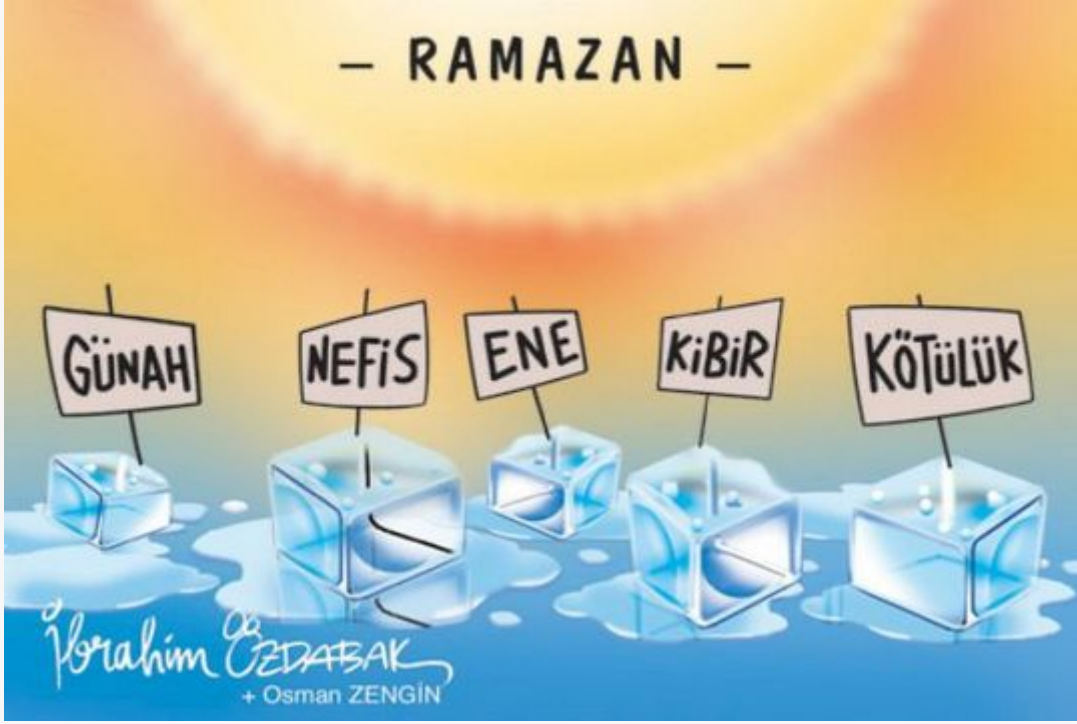

Ramazan'ın tecellilerine mazhar olabilmek

Üstad Bediüzzaman, Ramazan Risalesi'nde Ramazan'ın ve orucun pek çok hikmetlerini zikretmişlerdir. Bu konuyu biraz mütalâa edelim.

Oruç; sosyal ve şahsî hayatımızda meydana getirdiği güzelliklerle beraber özellikle nefsimizi terbiye etmeye ve nimetlere olan şükür vazifemizi ifa etmemize vesile olan birçok hikmetleri içerisinde deruhte etmektedir.

Ramazanda kişi oruçla yemeyi, içmeyi terk ettiği gibi nefsi süflî ve boş arzulardan soyutlayarak melekî bir hayat formuna geçirmekte ve böylece kişinin şahsî hayatında özellikle nefis terbiyesinde mertebe kat etmesini sağlamaktadır. Hem Ramazan-ı Şerifte nüzul etmiş olan Kur'ân-ı Kerîm'i sanki o anda yeni nüzul ediyor gibi dinlemenin; Cenâb-ı Hakk'ın hitabına mazhar olmaya vesile olan Ramazan ve oruç hakikati çok ehemmiyetli vazifeleri icra etmemize sebep olmaktadır. Zira Ramazan ayı; "Kur'ân ayı" olmasıyla Kur'ân'ı, Resul-ü Ekrem'den (asm) işitiyor gibi ve Hz. Cebrail'den (asm) dinliyor gibi bir kutsî halete ulaştıran pek çok hikmetlere medardır. Nur kelâmında Ramazan'ın ne kadar kârlı bir uhrevî netice verdiğini mealen şöyle aktarabiliriz. Ramazan'da Kur'ân'ın okunan her bir harfine bin sevap yazıldığı ve hatta Ramazan'daki Cuma günlerinde ise Kur'ân'dan okunan her bir harfin daha ziyade sevabı netice verdiği ve Kadir Gecesi'nde okunan her harfe ise otuz bin hasene yazıldığı nakledilmektedir.

Evet Ramazan'la nimetleri vereni tanımak ve o nimetlere fiyat olan Cenâb-ı Hakk'a şükür vazifesini idrak etmek; o şükür anahtarı olan oruç ile ancak mümkün olmaktadır. Zira Ramazan'da oruçla nimetlerden Rabbimizin izin verdiği süre zarfında istifade edip O'nun izni iradesiyle nimetlere kavuşabildiğimizi idrak ederek bütün bu nimetlerin asıl sahibinin O olduğunu ve Sultan-ı Ezeli'nin bize sunduğu büyük ziyafetlere O'nun keremiyle gark olduğumuzu anlamak manevî bir şükür yerine geçmektedir. Hem nefse çektirilen açıklıkla her ferdin kendinden daha fakir olana şefkatle muamele etmeye mükellef olması hakikati idrak edilerek yapılması gereken maddî ve manevî yardım hatıra gelmektedir.

İşte bu şefkat ve yardım da hakikî şükre mazhar etmektedir.

Ayrıca oruçtaki açıklıkla kendindeki acziyeti fark eden insan; kendini hür ve serbest bilen nefsin hayvanî arzularına engel olmakta ve nefsin mevhum rububiyetini kırarak onun terbiye olmasını sağlamaktadır. Hem oruç sadece rızıklardan içtinab etmek değil; bütün aza ve hassalarımıza günahlardan muhafaza ettirmekle oruç tutturaktır. Yani meselâ dili yalan, gıybet ve galiz tabirlerden muhafaza etmek dili tilâvet-i Kur'ân, zikir, istiğfar ile meşgul etmek; gözü namahremden uzak tutmak, kulağı fena şeyleri dinlemekten muhafaza ederek Kur'ân ile güzel ve hak olan sözlerle meşgul eylemek gibi diğer aza ve hassalarımıza da oruç tutturmakla nefsin terbiyesine yol bulmalıyız. Zira ancak böyle, orucun hakikatine erişmiş oluruz.

Şeyma TÜRKAN